

Vintre har præsteret af Brændselshjælp til de gamle. — Det ærede Medlem ønsker en Ændring, saaledes at ogsaa Personer, der har egen Husstand, skulde kunne faa det Maksimumsbeløb, der er fastsat for samlevende Ægtepar. Nu er vel Forholdet dette, at de aller fleste Aldersrentenydere i den Betydning, som det ærede Medlem Hr. Holger Larsen lægger i Ordene „egen Husstand“, har en saadan, idet det jo meget hyppigt er selvstændigt boende Personer, der bor i Lejligheder, som de selv har lejet, eller i eget Hus, og det vil altsaa med andre Ord sige, at det ærede Medlem, uden Hensyn til, om der er Tale om Ægtepar eller ej, ønsker for disse Mennesker at faa stillet til Disposition i Brændselshjælp det samme Maksimumsbeløb som for Ægtepar. Det er dette, som det ærede Medlem vil, men dertil kan jeg ikke med min bedste Villie se, at der er nogen som helst Grund, thi Forholdet er dog i Almindelighed dette, at en Lejlighed, der bebos af et Ægtepar, i Henseende til Brændsel kræver mere end en Lejlighed, der bebos af en enligstillet Person. — Det ærede Medlem mente endvidere, at der ikke var nogen Grund til at give mindre paa Landet end i Byen. Jeg vil dog nære den Opfattelse og oprettholde den, indtil det ærede Medlem beviser mig det modsatte, at Brændselsydelsen i Almindelighed foranlediger mindre Udgift paa Landet end i Byen; Indkøb af Tørv og af Brænde sker dog til væsentlig lavere Priser paa Landet end i Byen, og det er jo de to Brændselsarter, der i særlig Grad kommer i Betragtning, naar Talen er om Brændselshjælp til Aldersrentenydere paa Landet.

Det ærede Medlem mente, det var rigtigt nok, at denne Hjælp kun kunde ydes in natura, men, sagde han, der kan være Folk, som ved Hjælp af Laan har skaffet sig Brændsel, og disse Personer vil komme i en meget vanskelig Stilling, naar der ikke kan ydes dem Hjælp til at faa den saaledes stiftede Gæld betalt. Endvidere mente det ærede Medlem, at det var ganske umuligt at give sig til at levere in natura til disse mange Tusinde Aldersrentenydere, der er rundt om i de forskellige af Landets Kommuner og da i særlig Grad i Københavns Kommune. Men dér maa det ærede Medlem erindre, at der i Lovforslaget er givet Adgang til at erstatte Naturalydelsen med Kuponer eller Mærker, der kan benyttes som Betaling ved Indkøb af Brændsel, og jeg antager dog, at den Fremgangsmaade at udstede saadanne Ku-

poner eller Mærker vil blive benyttet af de Kommuner, hvor Leverance in natura vilde foranledige Vanskeligheder. Der er jo heller ikke noget i Vejen for, at vi i Udvalget kan forhandle om Muligheden af, at disse Kuponer eller Mærker ogsaa kan anvendes til Betaling af Brændsel, som maatte være indkøbt, men som vedkommende ikke har været i Stand til ved egne Midler at betale, og som har foranlediget Stiftelse af Laan eller Gæld hos den vedkommende Leverandør.

Det ærede Medlem Hr. Holger Larsen havde saa meget sig over § 4. Det kan jo kun glæde mig, at jeg har været medvirkende til at bringe det ærede Medlem i en lysere Sindstilstand end den, han i Almindelighed befinder sig i, naar han beskæftiger sig med disse Sager — og det gør han jo daglig —, men jeg maa ganske vist udtale, at det overrasker mig, det ærede Medlem har kunnet komme i denne løftede Sindstilstand i Anledning af de Bestemmelser, der findes i § 4. Thi hvad er det, der er Hensigten med disse Bestemmelser? Det skal jeg sige det ærede Medlem. Hensigten er den at tilvejebringe Ligelighed for Aldersrentenyderne med Hensyn til Adgangen til at opnaa denne Hjælp, enten de saa maatte være i Kridt huset hos de ledende indenfor Kommunalbestyrelserne eller ej. Dette er Hensigten, og naar det ærede Medlem tænker nærmere over den, kan det gerne være, at den Morskab, som Gennemlæsningen af § 4 har givet ham Anledning til, vil fortage sig. Endelig sagde det ærede Medlem, at det er jo meget let at være Velgører, naar det ikke koster noget, og det var i Egenskab af den Slags Velgørere, den højtærede Indenrigsminister her præsenterede sig. Ja, jeg vil indrømme, at det er let at være Velgører, naar man ikke selv skal betale; men i mange Tilfælde er det ogsaa naturligere, at den, der er Velgører, kommer til selv at betale, og det er det, der tilsigtes med det her foreliggende Lovforslag. Jeg optræder ikke som Velgører i denne Forbindelse, men det er Kommunalbestyrelserne, der optræder som saadanne, og derfor er det ogsaa, at de Kommuner, hvor Kommunalbestyrelserne træffer saadanne Beslutninger, selv skal betale de Ydelser, der her skal præsteres. Men jeg vil sige, at det er meget, meget lettere at være Velgører, som det ærede Medlem er det. Thi naar jeg stiller et saadant Forslag, er der dog begrundet Haab om, at det kan gennemføres, men